

AJUDANT A VIURE

Església en Lleida 2008

En celebrar la Jornada de Germanor tots els batejats tenim ocasió de reviuire que som membres d'una Església Particular o Diòcesis presidida per un Bisbe legítim successor dels Apòstols i en comunió amb el successor de Pere, i que participem en una comunitat pròxima a la nostra vida de cada dia, acompanyats i presidits per pastors que actuen en nom del Bisbe diocesà i en comunió amb ell.

Els catòlics no som una lliure «associació» d'individus amb les mateixes idees religioses. Sabem que no hem nascut per pròpia iniciativa i que ningú es fa membre de l'Església per si mateix sinó per un do gratuït de Déu a la crida del qual respon generosament. Mirem-nos doncs l'Església amb realisme sense negar les nostres infidelitats (som una comunitat sempre necessitada de conversió), però també amb fe: «vosaltres sou el cos de Crist» (Sant Pau). Malgrat tot, som cridats a perllongar la missió de Jesús en la història i posseïm el seu mateix Esperit.

Per això, l'Església no ha de viure tancada en si mateixa o aclaparada pels seus problemes interns sinó que ha de «donar testimoni d'una manera senzilla i directa del Déu revelat per Jesucrist» (EN, 26). Cal fer una oferta clara i directa de transcendència amb paraules i obres fent veure que la fe en el Déu de Jesús és font i garantia de realització personal i d'humanització per a la societat.

I un dels aspectes del testimoni cristià especialment urgent i significatiu avui és justament la solidaritat efectiva amb els més fràgils. Això serà per al món senyal de la «Bona Nova» que anunciem com un fet. Potser caldrà revisar també les nostres estructures de pastoral (que no són inamovibles, com tampoc no seran definitives les noves) per tal de veure la manera millor de transmetre la fe i les formes de la nostra presència testimonial en el món: respectant als qui viuen com si Déu no existís i «escoltant» les seves aspiracions per a comprendre-les, però amb un esperit decididament missioner que hem de «fer explícit» i sense vergonya.

Intentem oferir signes visibles: «grups» de seguidors de Jesús la vida dels quals arrossegui, testimonis que transparenten allò que celebren en els Sagraments lluitant realment contra tot allò que destrueix o aliena les persones. Rebutjant obertament tot tipus de desigualtats i deixant-nos interpel·lar sobre l'ús dels propis béns. Patint per les divisions i pregant i treballant en favor de la unitat. Vivint atents als problemes de la gent i aportant la llum de la fe per ajudar a percebre la seva significació última.

Jo prego amb (i per) l'Església Diocesana de Lleida de la que formo part i la somio així, i faig una crida a tots els seus membres alhora que també agraeixo al Bon Déu tots els bons exemples que hi vaig trobant.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

El bisbe Joan Piris participa en l'homenatge a la gent gran dels Torms

El bisbe de Lleida Joan Piris va participar el diumenge 26 d'octubre, en la festa d'homenatge a la gent gran que tingué lloc al poble dels Torms, a les Garrigues. El Sr. Bisbe va presidir l'Eucaristia en l'església parroquial de Sant Joan Baptista, plena de gom a gom. El rector Mn. Jordi Piñol, donà la benvinguda a la parròquia i al poble al bisbe Piris que per primera vegada visitava els Torms. A la sortida de Missa es féu una fotografia, que reproduïm, amb tots els homenatjats.

Visita i testimoni de la missionera Pilar Gilaberte

El carisma missioner sempre porta aires renovats d'un Evangeli encarnat amb els més desfavorits de la terra, així com una mirada plena d'esperança, de joia, de compromís i treball dur i, sobretot, de fraternitat.

Ho hem pogut tornar a comprovar durant la setmana del 18 al 24 d'octubre d'aquest any amb l'estada de la missionera comboniana Pilar Gilaberte amb ocasió del DOMUND, portant el seu testimoni

per col·legis, parròquies, grups de joves, recs dels sacerdots, fira Solidàrium, Germanetes dels Pobres, etc.

Pilar és, com la majoria de la gent que ha fet una opció per la *missio ad gentes* una persona afable, carinyosa, alegre, fraternal, amb un gran esperit d'entrega total a un Déu d'Amor incondicional que la fa sentir-se jove i amb ganes de continuar treballant de manera permanent al costat dels més pobres entre els pobres, tal i com se sent cridada per Déu.

Amb el seu testimoni ens ha fet reflexionar de nou com Jesús fa una op-

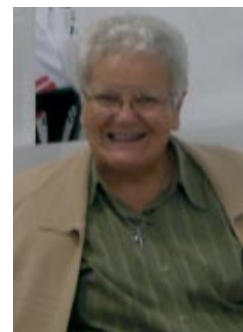
ció clara pels més desfavorits i que contínuament ens demana el nostre compromís envers la construcció d'un

món més just. Ens remarcà com la pregària ens dóna la força necessària per a poder-ho fer, ens recordà les paraules de Jesús: «*Jo seré amb vosaltres dia cada dia fins a la fi del món*» per tal de que valorem la fidelitat de Déu en la seva promesa de no deixar-nos sols i per tant, correspondre amb la mateixa entrega.

Tanmateix va agrair i recordar la importància de la nostra contribució econòmica per tal de que es puguin dur a terme tots els projectes que siguin necessaris en terres de missió que en són molts.

El seu missatge doncs ha estat molt clar: no us oblideu de nosaltres en la vostra oració ni en la nostra pobresa, recordeu-nos i contribuïu en la mesura que us dicti el vostre cor i sempre sota l'esguard de Déu.

Delegació Diocesana de Missions i OMP de Lleida

Renovació del vot de santa Cecília a la Catedral

Dissabte 22 de novembre, 11.30 del matí a la catedral de Lleida, Missa en honor de santa Cecília, patrona de la música com a patrona de la Guàrdia Urbana i de la Paeria, presidida pel degà del Capítol Catedral Mn. Josep A. Ginestà, amb l'assistència de la Corporació Municipal. Al finalitzar la celebració i com és tradició, és cantarà un Te Deum renovant el «Vot» que els paera van fer el 1646, en agraïment a la santa per la seva intercessió en l'alliberament del setge de la ciutat. A les 12 del migdia, repic de campanes de la Seu Vella organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya.

La diòcesi de Lleida ha recaptat 49.783,26 € en el Domund 2007

La delegació de Missions de Lleida comunica que en el darrer exemplar de la revista *Illuminare* en el que apareixen les dades sobre la recaptació del DOMUND 2007, es reflecteix una xifra equivocada degut a un error administratiu. Els diners recaptats per la diòcesi de Lleida han estat 49.783,26 € i no 6.500 € tal i com apareix en la llista de recaptació.

Les Obres Missionals Pontificies agraeix a la nostra diòcesi aquestes donacions, que tant necessiten els nostres missioners que desenvolupen la seva tasca de lluita contra la pobresa i l'exclusió dels més desfavorits, duent un missatge d'esperança i de Bona Nova.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en treurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga la braça als indigents.

L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits dels seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

► Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R. És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneïxi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensaran que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,14-30)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava fora del país, cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. El qui n'havia rebut cinc anà de seguida a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo.

Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyat dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. ¿Tu sabies que vull collir on no havíeu sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs, haves de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo en qui en té deue, perquè els qui tenen, els donarà encara més i en tindran a vessar, però als qui no en tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.»

► Lectura del libro de los Proverbios (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Una mujer hacendosa, ¿quién la hallará? Vale mucho más que las perlas. Su marido se fía de ella, y no le faltan riquezas. Le trae ganancias y no pérdidas todos los días de su vida. Adquiere lana y lino, los trabaja con la destreza de sus manos. Extiende la mano hacia el huso, y sostiene con la palma de rueca. Abre sus manos al necesitado y extiende el brazo al pobre.

Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura, la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en la plaza.

► Salmo responsorial (127)

R. *Dichoso el que teme al Señor.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Ésta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 5,1-6)

En lo referente al tiempo y las circunstancias no necesitáis, hermanos, que os escriba. Sabéis perfectamente que el día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «Paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, para que ese día no os sorprenda como un ladrón, porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no lo sois de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no durmamos como los demás, sino estemos vigilantes y despejados.

prenda como un ladrón, porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no lo sois de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no durmamos como los demás, sino estemos vigilantes y despejados.

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus empleados y los dejó encargados de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos de plata, a otro dos, a otro uno; a cada cual según su capacidad; luego se marchó. El que recibió cinco talentos fue en seguida a negociar con ellos y ganó otros cinco. El que recibió dos hizo lo mismo y ganó otros dos. En cambio, el que recibió uno hizo un hoyo en la tierra y escondió el dinero de su señor.

Al cabo de mucho tiempo volvió el señor de aquellos empleados y se puso a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco.» Su señor le dijo: «Muy bien. Eres un empleado fiel y cumplidor; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; pasa al banquete de tu señor.»

Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos.» Su señor le dijo: «Muy bien. Eres un empleado fiel y cumplidor; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; pasa al banquete de tu señor.»

Finalmente, se acercó el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces; tuve miedo y fui a esconder mi talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo.» El señor le respondió: «Eres un empleado negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que, al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dáselo al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobraré, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese empleado inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes.»»

Sant Pau. Anònim holandès del cercle de L. van Leyden (s. xvi). Museu Thyssen-Bornemisza (Madrid)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Sta. Isabel d'Hongria (MO): Ap 1,1-4; 2,1-5a / SI 1 / Lc 18,35-43. □ **dimarts**: Ap 3,1-6.14-22 / SI 14 / Lc 19,1-10. Si es vol: ■ **Dedicació de les Basíliques de St. Pere i St. Pau** (Roma) (MLI): Ac 28,11-16.30-31 / SI 97 / Mt 14,22-33. Barcelona: □ **Dedicació de la Catedral**. ■ **dimecres**: Ap 4,1-11 / SI 150 / Lc 19,11-28. ■ **dijous**: Ap 11,4-12 / SI 143 / Lc 20,27-40. □ **divendres**: La Presentació de Sta. Maria (MO): Ap 10,8-11 / SI 118 / Lc 19,45-48. ■ **disabte**: Sta. Cecília (MO): Ap 11,4-12 / SI 143 / Lc 20,27-40. □ **diuenge** vinent, Jesucrist, Rei de tot el món (S) (lit. hores: 2a. setm.): Ez 34,11-12.15-17 / SI 22 / 1Co 15,20-26.28 / Mt 25,31-46.

COMENTARI

Servent bo i fidel

Un amo convoca els seus servents. Són personatges que ja hem trobat altres diumenges. L'amo reparteix els seus béns als seus servents, a cadascun segons la seva capacitat. L'amo els coneix bé, sap el que pot esperar, el que pot demanar a cadascun d'ells.

Els dos primers negocien, guanyen més diners. El tercer, per por, els amaga sota terra. Quan torna l'amo demana de passar comptes. Avui no comença pel cridat a la darrera hora, com féu fa unes setmanes per pagar els jornalers llogats a diverses hores. Avui ho fa per ordre. I el primer presenta els seus guanys. I el servent es guanya la lloança del seu amo. Igualment el

segon. Quina lloança, però? *Servent bo i fidel*. Han fet el que s'esperava d'ells. Han estat trobats bons: han donat fruit, o han fet fructificar el que se'ls havia confiat. Recordem-ho, l'arbre bo es coneix pels seus bons fruits. Han estat trobats fidels. Fidels al seu amo, han treballat per a ell, només per a ell. Tanmateix fidel també és, almenys en l'original grec, el qui té fe, el qui creu. Els servents han cregut en el seu amo, han cregut en Déu, i això els és comptat com a mèrit. Com a mèrit o simplement és el que podien fer, el que l'amo esperava d'ells i no l'han defraudat. *Som servents inútils, hem fet només el que haviem de fer* (Lc 17,10).

I el tercer? Ha tingut por. Diu que coneix l'amo, que sap que recull on no havia sembrat. No ha donat el que podia donar, l'amo no li exigeix més de la seva capacitat, però la por l'ha frenat, no ha confiat que l'amo pot fer néixer vida on no l'ha sembrada. I s'ha de sentir *servent dolent i gandul*. La dolenteria oposada a la bondat, la ganduleria a la fidelitat.

I nosaltres? Som servents. L'amo, el Senyor, ens ha confiat una feina, no més enllà de les nostres forces. Coneixem el nostre Déu? Li demanarem de no tenir-li por? Pregarem que ens doni de treballar per Ell amb bondat i fidelitat, sigui quina sigui la nostra ocupació?

Olga Nicolau

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Fer fructificar els dons que hem rebut

La paràbola d'avui —coneguda com la paràbola dels talents— és una lloança dels sants i un toc d'alerta per als qui no ho som prou.

I també és un toc d'alerta a l'Església i a les comunitats cristianes. Cal fer fructificar els dons que hem rebut. La missió encomanada per Jesús als Apòstols encara no s'ha acabat. Hem de continuar anunciant la Bona Nova de l'Evangelí, amb la certesa que Jesucrist no és pas lluny de nosaltres, sinó que és enmig nostre donant eficàcia i fecunditat a la predicció de la paraula.

Hem de mantenir aquest anunci joiós i mostrar-ne l'eficàcia amb la nostra lluita compromesa contra el mal, contra totes les formes de mal: l'egoisme, la pobresa, la injustícia, la violència sota tantes formes, el terrorisme, la guerra, la indiferència que deixa les persones sense mordent, etc.

Hem de vèncer el mal amb l'abundància del bé i des de l'amor concret envers cadascú. El nostre anunci joiós ha

de portar, també, a guarir les ferides del cor que aclaparen, entristeixen o aïllen. L'Evangelí ens porta a restablir la joia en nosaltres i en els altres. Ens porta a comprendre el valor i el sentit profund de cada persona. Ho hem d'anunciar a tothom arreu el món, no com una imposició, sinó com una proposta de pau, de fraternitat, de sentit.

D'aquesta manera, es va creant un llenguatge nou. Enfront del llenguatge buit, que ens arriba de tantes bandes; enfront del llenguatge fals, enganyador, que afirma i promet coses que no seran o que manté en la superficialitat, enfront del llenguatge de mort, que proclama la violència o l'exclusió de l'altre, que defensa la guerra; enfront de tots aquests llenguatges falsos va creixent el llenguatge nou de l'amor i de la veritat.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

Decálogo para no desanimarse

1. ¡Anda! No te dejes desanimar ni abatir por nada ni por nadie. No buscan tu bien...
2. Por dificultades que caigan, evitemos el desánimo, el abatimiento.
3. Hemos de seguir, hemos de esperar, hemos de amar...
4. Cuidemos nuestra dimensión interior: la vida espiritual...
5. «Ánimo» viene de «ánima». Si tenemos un «alma» grande, y seguimos a Jesucristo... el desánimo nunca podrá apocarnos...
6. En hebreo la palabra «nefes» significa: «alma», «vida», «persona humana», «aliento»...
7. El desánimo, perder «aliento», «entusiasmo», «fuerza», «vida», «alma»... es perderlo todo... Es señal de muerte.
8. ¿Qué ganaremos con desanimarnos? ¿Qué obtendremos? ¿Qué calidad de vida ofreceremos a quienes están a nuestro lado?...
9. Clímaco, padre del desierto, (s. v) decía: «Es imposible que aquel que nunca aprendió las letras del abecedario... pueda leer. Pero, más imposible es que: quien no tenga alma... pueda dar ánimos»...
10. Benedicto XVI acaba de afirmar ante un centenar de obispos recién nombrados, durante un Seminario promovido por la Congregación para la Evangelización de los Pueblos: —«No tengáis miedo y **no os desaniméis**. Dejaos aconsejar e inspirar por el apóstol san Pablo».

J. M. Alimbau

SANTORAL

16. ✠ Diumenge. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta; sant Edmon, bisbe; sants Roc (Roque) González, Alons Rodríguez i Joan del Castillo, jesuïtes mrs.

17. Dilluns. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle o Aciscle i santa Victòria, germans mrs. a Còrdova (303).

18. Dimarts. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.

19. Dimecres. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. v AC).

20. Dijous. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. Divendres. Presentació de santa Maria, verge, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. Dissabte. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

ENTREVISTA

► CEBRIÀ PIFARRÉ

El paper dels Pares

Els segles dels Pares, des de l'època subapostòlica fins a les grans figures com Basili, Gregori de Nazianze, Agustí i Joan Damascè constitueixen un període crucial del cristianisme.

Reconsiderar-ne el patrimoni literari és un estímul a apropiarse la dinàmica que ha permès a l'Evangelí d'arribar fins a nosaltres. El P. Cebrià M. Pifarré, monjo de Montserrat i teòleg, ha elaborat una eina de treball per a una primera presa de contacte amb els textos dels primers segles cristians: *Literatura cristiana antiga* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Col. Scripta et Documenta, 79). Per a l'autor: «la coneixença de la literatura cristiana antiga pot ser un estímul més que interessant per a descobrir el vigor del cristianisme primerenc, i, al mateix temps, una invitació també a retrobar l'alegria i la bellesa de ser cristià».

Per què és necessari conèixer aquests textos?

En un moment de canvi cultural que estem vivint tan intens, del qual no escapa el cristianisme, pot ser bo recollir l'herència espiritual i humana que ens han deixat els escriptors dels primers segles de l'Església. En aquesta herència cristiana hi conflueixen tant els tresors espirituals del judaisme com els grans recursos del pensament i de la retòrica clàssica grega i llatina.

Què ens aporten els Pares?

Els escriptors i pares de l'Església ens aporten, sobretot, una visió unitària del misteri cristià, ens conviden a retrobar el valor de la paraula, són també una invitació a redescobrir el misteri de la persona humana com a interlocutor del Déu vivent de la història.

Què ha descobert, a partir de l'estudi?

Que els pares entenen el misteri de Déu com un misteri de bellesa i, per això, seguint els camins solcats per la Bíblia cerquen parlar de Déu des de la bellesa. El lector troba en el llibre textos dels màrtirs cristians, de Cebrià de Cartago, d'Ambròs, de Basili, de Gregori de Nissa, de Màxim el Confessor, de Lleó el Gran d'una bellesa literària i teològica sorprenent.

Òscar Bardají i Martín

ENVIADO AL MUNDO

La iglesia de Antioquía

Mosaico del ábside de la Basilica de San Pablo Extramuros, Roma

Antioquía també se encuentra en el ángulo nordeste del Mediterráneo, pero en la pared asiática. Era una gran capital, a la cual llegaron cristianos de lengua griega, compañeros de aquel Esteban que había sido lapidado por su polémica sobre la Ley, que Cristo reformaba, y sobre el Templo, que Cristo sustituía por un Templo espiritual.

Por respetar la prioridad de los judíos, no se atrevían a predicar el Evangelio más que en las sinagogas. Pero allí acudían simpatizantes paganos, que incluso lo dieron a conocer a sus amistades: al poco tiempo ya había creyentes no judíos, a los que nadie se atrevió a negar el agua del bautismo.

El caso llegó a oídos de la comunidad de Jerusalén, desde donde mandaron a Bernabé, nacido en Chipre, pero muy allegado a los apóstoles. Bernabé estudió el caso: vio que aquellos cristianos, presuntamente entrados por la puerta falsa, demostraban en todo haber recibido el Espíritu Santo como el que más.

Como hombre de fe, no sólo aprobó los casos existentes, sino que entendió que el Espíritu iba por ahí: abrió la puerta grande a la evangelización de los paganos y decidió incorporarse a ella, quedándose en Antioquía.

Cuando Pablo, después de su experiencia en Arabia, llegó a Jerusalén, Pedro habría recibido los informes favorables de Bernabé. Pablo habló del mandato que tenía de predicar a los paganos: Pedro vería que aquello no era posible en Jerusalén, pero coincidía con lo que ya se estaba haciendo en Antioquía. Y mandó a Pablo para allá.

En Antioquía la Iglesia dejó de ser una secta judía: a los creyentes en Jesús se les llamaría «cristianos».

Jordi Sánchez Bosch

AGENDA

Curs «Comunicació i afectivitat».—Dissabte 15 de novembre, de 9 del matí a 6.30 de la tarda i diumenge 16, de 9 del matí a 2 de la tarda, curs «El dret a la tendresa», a càrrec de Siro López.

Xerrada-col·loqui de la delegació de Litúrgia.—Dissabte 15, de 10 a 12 del matí a l'Acadèmia Mariana, xerrada-col·loqui «Celebració de la mort cristiana», a càrrec de Mn. Gerard Soler, consiliari de la delegació. Tot seguit assaig de cants.

Missa en honor de la patrona de Cantàbria.—Diumenge 16 de novembre, 12 migdia a la parròquia de Santa Maria de Gardeny, Missa en honor de la Virgen Bien Aparecida, patrona de Cantàbria.

Missa de la Confraria de la Casa d'Andalusia a Sant Martí.—Diumenge 16, 1 de la tarda a la parròquia de Sant Martí, Missa Rociera de la Confraria de la Casa d'Andalusia de Lleida, presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada pel rector i consiliari de la Confraria, Mn. Vicenç Alfonso, amb seu canònica en aquesta parròquia, amb imposició de la medalla de la confraria als nous membres.

Benedicció d'una nova campana a l'església d'Ivars de Noguera.—Diumenge 16, 5 tarda a Ivars de Noguera, benedicció d'una nova campana de l'església parroquial i celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris.

Exposició del Santíssim a la catedral.—Diumenge 16, 6 tarda Exposició del Santíssim i a 2/4 de 8, Eucaristia i Vespres.

Xerrades bíbliques a la Unitat Pastoral de Capont.—Dimecres 19, 8 tarda, a la parròquia de Santa Teresa Jornet «Del Jesús històric al Crist de la fe. Temes fonamentals de l'Evangeli de Sant Joan», a càrrec de Mn. Josep Alexandre Baró.

Curs La mirada del cinema.—Dijous 20, de les 3.30 a les 6.30 tarda a l'IREL, «El jardí secreto» (Agnieszka Holland), per Teresa Peralta.

Curs Crisis i esperances en el món del treball.—Divendres 21, 7 tarda a l'IREL, «Funcionament del mercat de treball», a càrrec de Rafael Allepuz.

Presentació del llibre «La Palabra en odres nuevos».—Divendres 21, 8 tarda, a la Sala d'Actes de l'IEI, presentació del llibre «La Palabra en odres nuevos. Presencia y latido», de M. Victoria Tribiño, clarissa del Sant Crist de Balaguer. Presentarà el llibre el P. Ramon Domènech, franciscà.

Seminari d'Espiritualitat del Carmel.—Dissabte 22, de 10.30 a 12.45 del matí al santuari de Santa Teresina «Clus fonamentals del seguiment de Jesucrist segons els sants del carmel». Textos escollits de la Gna. Cristina Kaufmann, a càrrec del P. Josep Castellà.

Festa de santa Cecília als franciscans.—Dissabte 22, 7 tarda, al santuari de Sant Antoni (frarets), Eucaristia en honor de santa Cecília com a patrona de l'Associació de Veïns de l'Avinguda del Segre, amb ofrena de flors a la imatge de la santa, venerada en aquest santuari i procedent de l'antiga església de la Llar de Sant Josep.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Inauguració del curs a l'Escola de l'Esplai i cloenda del 50 aniversari del Servei de Colònies de Vacances

El paranimf de l'Acadèmia Mariana, va acollir el 10 d'octubre la inauguració del curs de l'Escola de l'Esplai. L'acte fou presidit pel bisbe Joan Piris, acompanyat per la presidenta de la Fundació Verge Blanca, Paquita Arturo; la secretaria de l'Escola de l'Esplai, Maite Serrate i el president del Servei de Colònies, Josep Fernández.

Francesc Garreta, pedagog i professor de les Escoles Universitàries de Treball Social i Educació Pere Tarrés, de la Universitat Ramon Llull; féu la lliçó inaugural: *Educar en el lleure, educar per a la vida. Quins són els aprenentatges que s'adquireixen en el món del lleure? Què ens aporten en la nostra vida?* Al llarg de la seva exposició, va voler destacar diferents punts claus en el món de l'esplai i les colònies, la manera de dur a terme la nova educació: Ensenyar la condició humana, afrontar les incerteses i la catequesis del coneixement. D'altra banda va parlar en el context de l'educació del lleure, de la necessitat d'emergència de nous actors, factors claus per a la innovació i la recerca de joves voluntaris i famílies compromeses per conscienciar els infants en la responsabilitat de treballar en equip i amb imaginació. Als monitors els va aconsellar, paciència, diàleg i saber escoltar.

L'acte fou alhora la cloenda del 50 aniversari del Servei de Colònies de Vacances, encetat el 2 d'abril amb la presentació del llibre «Cent anys de Colònies de Vacances a Catalunya» i que ha tingut continuïtat fins al 4 d'octubre, amb la Diada de Tallers a la Casa de Colònies Montsant al Pont de Suert, amb la participació d'un bon nombre d'infants i monitors i la presència del Sr. Bisbe, que presidí l'Eucaristia i compartí el dinar de germanor.

Totes dues entitats, l'Escola de l'Esplai i el SCV, formen part de la Fundació Verge Blanca, que té com a objectiu el

servei a la societat en el camp de l'Educació del Lleure dels infants, dels adolescents, joves, adults i de gent gran, tant des de les accions de voluntariat com des de l'àmbit professional.

Cloenda de l'Any Claret i festa patronal a la parròquia dels Claretians

El 24 d'octubre, la parròquia dels pares claretians de Lleida celebrà la festa de sant Antoni M. Claret i alhora la cloenda del bicentenari del seu naixement. L'Eucaristia fou presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada per la comunitat claretiana, el P. Nemesi Solà, P. Lluís Vila, P. Josep M. Viñas i P. Jaume Sidera; el vicari de Pastoral Mn. Josep Antoni Jové i Mn. Daniel Turmo, secretari-canceller del Bisbat. En l'homilia el Sr. Bisbe glosà el P. Claret, i es referí a l'enviament, paraula que els cristians hauríem de gravar en el nostre cor, atès que tot cristià és enviat a evangelitzar, i no com quelcom especial, sinó com a conseqüència lògica de l'ésser cristià.

Tot batejat té el compromís d'evangelitzar. Així ho féu el P. Claret, que tot i tenir un treball qualificat i un futur prometedor, hi renuncià per seguir la crida de Déu i sempre més treballà per trobar la manera que tothom conegués el Crist. És per això que fundà la congregació dels Missioners del Cor de Maria (Claretians), i anà a evangelitzar Cuba: «El P. Claret predicà l'Evangeli en tot moment i en tota ocasió». El Sr. Bisbe convidà la comunitat parroquial a seguir les petjades del P. Claret, alhora que plantejà als fidels dues preguntes: Què es podria fer perquè en el barri de Balàfia hi hagi experiència de Jesús? Què i com faria el P. Claret per escampar l'Evangeli? Cada representant dels diversos grups parroquials feren tot seguit una pregària, per prosseguir amb la presentació d'ofrenes, on a més a més del pa i el vi, s'ofrenaren els objectes que més identifiquen el P. Claret: el mocador de farcell, les sabates gastades (de gran significat a Lleida, perquè aquí li van canviar per unes de noves), el bastó i el bressol. I abans de la benedicció final i de cantar l'Himne del P. Claret, es recità la pregària apostòlica del P. Claret, escrita sobre una ceràmica col·locada en un lateral de l'Església: Oh Déu i Pare meu!, feu que us conegui i us faci conèixer; que us estimi i us faci estimar; que us serveixi i us faci servir; que us lloï i us faci lloar de totes les criatures.

ESCOLA DE L'ESPLAI DE LLEIDA

«Educar en el lleure, educar per a la vida»

L'Escola de l'Esplai amb el lema «Educar en el lleure, educar per a la vida», ha donat a conèixer el programa d'activitats per al curs 2008-2009, amb la convocatòria de gairebé quaranta cursos: En el camp d'educació en el lleure i voluntariat, l'Escola organitza tres cursos de monitors i dos de directors, un de monitor especialitzat en colònies familiars, un d'Iniciació al Voluntariat i també un curs d'animadors de la fe, per aprendre tècniques i recursos per a poder treballar la fe amb els infants i joves.

El programa inclou també diversos cursos de menjadors escolars i manipulació d'aliments i 23 cursos d'Animació Cultural i intervenció socioeduca-

tiva, amb temes tant diversificats com: Teatre a l'Esplai, Joventut i música o el Joc com a mitjà educatiu. En aquests cursos poden matricular-se estudiants universitaris, per a poder realitzar crèdits de lliure elecció: «Tots els cursos que trobaràs en aquest programa voldríem que et servissin per a enriquir-te com a educador, i també com a persona, que treballes o ho faràs al servei dels infants i joves. Voldríem oferir-te, no només coneixements sinó també recursos, experiències, i bones pràctiques que facin de tu un bon educador i una bona educadora», escriu Amadeu Bonet, director de l'Escola en la presentació del programa.